

Znak: WA-0250/132/10

Katowice, dnia 09 grudnia 2010 r.

Szanowny Pan
Jerzy Skalik
ul. Brzozowa 10
42 – 260 Kamienica Polska

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 listopada 2010 r. wyjaśniam, że zarówno przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) jak i przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.) nie zawierają podstaw prawnych upoważniających gminę do nakładania na mieszkańców obowiązkowych opłat za przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Z treści art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) wynika, iż wykonanie przyłączy do sieci zapewnia na własny koszt osoba, która ubiega się o przyłączenie nieruchomości do sieci, artykuł ten jednak nie może stanowić podstawy do nałożenia przez organy j.s.t obowiązkowych opłat z tym związanych. Wykonanie przyłączy a tym samym poniesienie kosztów z tego tytułu winno wynikać z decyzji właściciela nieruchomości, który zdecyduje ewentualnie o takiej formie realizacji obowiązku w zakresie utrzymania czystości i porządku. Obowiązek ten nakłada na niego ustawa z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zm.) w art. 5 ust. 1 pkt 2.

Ustawa o gospodarce nieruchomościami w art. 144 i n. reguluje kwestie uczestnictwa mieszkańców gminy w kosztach budowy infrastruktury technicznej poprzez wnoszenie na rzecz gminy tzw. opłat adiacenckich. Opłaty te ustalane są w efekcie każdorazowego stworzenia warunków przez gminę do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej (lub też po stworzeniu warunków do korzystania z wybudowanej drogi). Jeżeli więc gmina w związku z budową urządzeń infrastruktury technicznej przymusowo zobligowała właścicieli nieruchomości do spełnienia świadczenia innego niż opłata adiacencką, może to być podstawą roszczenia osób, które takie świadczenie spełniły, wniesionego pozwem do właściwego sądu powszechnego.

Należy dodać, że Izbie znane jest stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uchwale z dnia 13 września 2007 roku, Sygn. Akt III CZP 79/07 zawierające wykładnię pojęcia „urządzenie kanalizacyjne”, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...).

Jednocześnie informuje, że regionalne izby obrachunkowe, na podstawie art. 13 pkt 11 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 z późn. zm.) udzielają wyjaśnień w sprawach dotyczących stosowania przepisów o finansach publicznych na wystąpienia podmiotów, określonych w art. 1 ust. 2 ww. ustawy.